

Diplomová práce

Student : Klára BLÁHOVÁ

Obor : ČJ - D

Název práce v českém jazyce : Schémata a stereotypy v současné české historické próze populárního typu

Název práce v anglickém jazyce : Schemes and stereotypes in the contemporary Czech historical prose of populare type

Vedoucí diplomové práce: Prof. PhDr. Dagmar Mocná, CSc.

Posudek vedoucího diplomové práce :

Na předkládané práci oceňuji již volbu tématu: to, že se zabývá současnou českou literaturou (tedy tím, co je reálně na knihkupeckých pultech a co je – předpokládejme – konzumováno dnešními čtenáři) a že se přitom orientuje na produkci, jež standardně nebývá předmětem zájmu literární kritiky. Nejde však o práci orientovanou heuristicky (tj. na co nejúplnější zmapování zvoleného segmentu současného knižního trhu), nýbrž typologicky: autorku zajímá, jakých podob nabývá populární varianta historické prózy a jak mesaliance s typickými žánry populární literatury ovlivňuje traktování historické tematiky. Takto orientovanou analýzu by samozřejmě bylo možno provést i na dílech starších, leckdy již klasických (např. na románech A. Dumase), nicméně diplomantka se rozhodla pustit do neprobádaného terénu současné produkce a to je třeba jí přičíst ke cti.

Po nezbytném vstupním ujasnění základního pojmosloví (týkajícího se obou fenoménů vstupujících v historické próze populárního typu do vzájemného svazku) přistupuje diplomantka k analýze jednotlivých variant populární historické prózy, ustavujících se na podloží základních žánrů novodobé populární literatury: milostné romance, detektivky a dobrodružné prózy. Jednotlivé typy přitom nevnímá monolitně, nýbrž diferencovaně: všímá si umístění jednotlivých textů na ose mezi uměleckou a populární literaturou, takže vedle příkladů próz typicky populárních uvádí díla, jež usilují o kultivované vypravěčství „vyššího“ typu, ale také parodické kreace autorů umělecké literatury. Představuje tak historickou prózu populárního typu jako žánr bohatě diferencovaný, schopný uspokojit rozmanité typy čtenářů, a vyvrací tak představu o jednoznačně „pokleslém“ historickém čtivu.

Uvnitř jednotlivých kapitol diplomantka hojně cituje z vybraných zástupců jednotlivých typů populární historické prózy. V případě jejích heuristických „objevů“ (jakým jsou – alespoň pro mě – např. romány V. Vondrušky) je to bezesporu účelné, jisté rozpaky však hojnost a hlavně délka ukázek budí u autorů podstatně známějších (např. u V. Neffa, ale i L. Vaňkové). Zde bych namísto toho přivítala spíše detailnější analýzu a hlubší interpretaci vybraných textů.

To je však jediná vážnější kritická připomínka, kterou k předkládané práci mám. Jinak ji považuji za velmi invenční a potřebnou, jak pro poznání spektra současné historické prózy (jež trvale patří k čtenářsky nejoblíbenějším žánrům), tak pro zpřesnění našeho povědomí o populární literatuře, mechanismech jejího fungování a koexistenci s literaturou uměleckou. Plně ji proto doporučuji k obhajobě a navrhuji klasifikovat ji jako výbornou.

V dne 6. 1. 09

.....
podpis vedoucí

.....
ráce